

Nejvyšší správní soud, čj. 6 As 141/2019-64, 28. 8. 2020

Klíčové ustanovení právního předpisu: § 50 a násl. stavebního zákona

Věc: *převzetí původní regulace do změny ÚP a práva dotčeného subjektu*

Navrhovatel jako vlastník dotčených pozemků napadl změnu č. 4 územního plánu obce. Změna ÚP obsahovala vymezení dotčených pozemků jako plochu veřejně prospěšné stavby místní komunikace s možností vyvlastnění a předkupního práva. Přičemž toto vymezení již bylo obsaženo v původním ÚP, kdy už původním ÚP byly dotčené pozemky vymezeny veřejnou pozemní komunikací.

NSS se zabýval dosavadní judikaturou, přičemž z ní rozlišil dvě situace. V té první **obec přebere regulaci z původního ÚP do územního plánu nově vydaného**. V takové situaci soud přiznává plnou soudní ochranu, a to proto, že nové opatření obecné povahy **začíná s „čistým stolem“** a do práv subjektů zasahuje v celém rozsahu nově, protože je otevřen ke změnám. A to bez ohledu na to, že nově uložené omezení se shoduje s nějakým dřívějším, jelikož i „staronová“ úprava může na právech subjektů nezákonně omezit a ten se může proti takovému omezení bránit (např. rozsudek NSS čj. 7 As 4/2012-31). Odlišná situace nastává v případě, kdy obec vydá **pouze změnu územního plánu, přičemž ten původní územní plán zůstává v planosti (v rozsahu neupraveném změnou)**. Pokud je omezení zakotveno už v původním ÚP, tak v takovém případě změna ÚP nově nezasahuje do práv dotčeného subjektu, protože k příslušným omezením došlo již původním ÚP – ani zrušením změny ÚP nelze od těchto omezení subjekt ochránit, protože zrušením změny ÚP by se pouze aktivoval původní ÚP v původní podobě před změnou (např. usnesení NSS, čj. 1 As 161/2018-44).

V posuzovaném případě se jedná o napadení změny ÚP. *Na první pohled se může jevit iracionální přijímat změnu opatření obecné povahy, jež pouze duplikuje již dříve přijatou a nadále platnou regulaci. Důvodem však může být potřeba upřesnit územní plán v otázkách, jež na dopad do práv navrhovatele nemusejí mít podstatný (resp. relevantní) vliv. Dalším ...může být fakt, že odpůrce přijímanou změnou upravuje odlišně otázky věcně související a chce některá již existující omezení zasadit do tohoto nového kontextu, aby byla zřejmá jejich vzájemná návaznost a výsledný celkový stav po uskutečněné změně. Oba motivy jsou v nyní posuzovaném případě zčásti přítomny.*

Změna ÚP zachovala předpokládanou obslužnou komunikaci na dotčených pozemcích, a tedy jejich původní umístění, dále zakotvila podle současných požadavků jednoznačně možnost vyvlastnění a nově doplnila též předkupní právo. Tyto „nové prvky“ se teoreticky mohou dotknout práv stěžovatele, ale stěžovatel svůj návrh na těchto nově zakotvených omezeních nezaložil, ale jednoznačně směřoval vůči samotnému vymezení pozemní komunikace na dotčených pozemcích. Stěžovatel tak **čistě brojil výhradně proti důsledkům, jež pro výkon jeho vlastnického práva vyplývaly již z původního ÚP, a tedy nebyla splněna podmínka, že navrhovatel musí napadeným opatřením obecné povahy být dotčen na svých veřejných subjektivních právech** (ve smyslu § 2 sřs).

Právní věta NSS:

Subjektivní práva navrhovatele – vlastníka dotčeného pozemku – nejsou dotčena (§ 2 s. ř. s.), jestliže navrhuje zrušit změnu platného územního plánu ve formě opatření obecné povahy v situaci, kdy odpůrce napadenou regulaci přebíral z původního územního plánu, jenž je změnou upravován a navrhovatel před správními soudy tento původní územní plán nenapadl. V takovém případě by se totiž zrušením změny územního plánu na navrhovatelově právním postavení nic nezměnilo. ([právní věta](#))

Odkaz na rozsudek: [6 As 141/2019-64](#)